

פרשת בהר - הדרשה של יהל

בפרשה שלי, פרשת בהר, ה' פונה אל משה ולבני ישראל ומוסר להם שברגע שהם נכנסים לארץ ישראל, הם יעבדו שש שנים וישבתו בשנה השביעית. לא רק בני ישראל, אלא בעצם כולם: העבדים, השפחות, השכירים והתושבים.

הרעיון של החופש הוא רעיון חשוב אבל אני לא בטוח שצריך שכולם יקחו חופש באותו הזמן. למשל, אפשר לפצל את החופשים ככה שכל עבד וכל שפחה וכל שכיר וכל תושב, מקבלים חודש חופש בשנה.

לדעתי זה רעיון טוב שכולם יהיו בחופש במהלך השנה השביעית, ומצד שני כן צריך שמישהו יעבוד ויטפל בתבואה. אם כולם ישבתו בשנה השביעית, אז העולם לא יתפקד ובעצם כל השדה עלול לקרוס.

אם זה היה תלוי בי, אולי הייתי משנה את הסדר של הדברים, כך שלא נשבות שנה שלמה בכל שנה שביעית, אלא שפשוט פעם בכמה חודשים יהיה חודש חופש. בחודש הזה, אפשר לתת לכל מה שצומח להתפתח לבד ובסוף החודש לבוא ולקצור את התבואה ולטפל באדמה.

בפרשה שלי יש את הפסוק: "וּקְרַאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ לְכָל-יִשְׂבֵיָהּ".

היום בישראל אין לכולם חופש. למשל לאסירים אין חופש. לפליטים שהגיעו אלינו ממדינות אחרות כמו סודן ואריתראה אין חופש, כי אין להם מעמד של אזרחות בארץ והם תמיד בסכנת סילוק.

יש גם את החטופים שנמצאים בעזה וכלואים ואין להם חופש. אם זה היה תלוי בי, הייתי רוצה שיעשו הכל כדי להחזיר אותם. זה לא ממש משנה לי באיזה צורה, אם דרך עסקה או פשוט שחיילי צה"ל ייכנסו ויילחמו כדי להוציא אותם בחיים, אני פשוט רוצה שהם יחזרו ויוכלו לחיות חיים חופשיים כמו כולם.

אני מאמין שגם אלוהים כשהוא אמר את המשפט הזה, "וקראתם דרור בארץ לכל יושביה", אמר את זה כי הוא הבין שלא לכולם יש חופש, שזה חלום וצריך תמיד לשאוף להגיע למצב שבו כולם יהיו משוחררים וחופשיים בארצם. אף

פעם לא הגענו למצב שבאמת כולם חיים את החיים שלהם בחופש. וזה היה יכול להיות מדהים אם היינו מגיעים למצב של חיים חופשיים לכולם.

אני רוצה לומר תודה להורים שלי, שתמיד תומכים במה שאני רוצה לעשות ושגם נתנו לי חופש כמעט מלא בתכנונים לבר מצווה.

תודה לכולם שבאו!